

fat paa anden Maade eller med andre Motiver i Landbrugsblade, hvor man har ønsket en Told paa Mais. Man haaber der- ved at faae Bygpriserne til at stige hertil- lands. Det er imidlertid min Overbevisning, at Bygpriserne her i Landet ville ikke stige med en eneste Dre, fordi man lægger Told paa Mais, thi Bygpriserne bestemmes af ganske andre Aarsager end af Hensynet til Maisprisen. Det er en Strømning, der for Diebliffet hersker, og som staar i Forbindelse med en Strømning, der er udgaaet fra Tydskland til Bedste for Beskyttelse for Industrien. Det er en af de diebliffelige Strømninger, der gaa igjennem Landene, at Landbrugerne ønske og kræve Beskyttelse. Dersom der paa en virkelig nyttig Maade kunde opstilles en saadan Beskyttelse og Begunstigelse, som virkelig kom Landbrugerne tilgode og ikke vilde blive for dyrt betalt af disse paa anden Maade, saa kunde der jo være Aarsag til at indøse et saadant Ønske, men endnu har jeg ikke, heller ikke idag, hørt Noget, der gaar i den Retning. Hvad den høitærede Minister særlig fremhævede, var en Lettelse af Affætningen, og i denne Henseende hen- viste han til sin Udtalelse om en Handels- traktat med Sverig. Han kunde ogsaa have henvist til andre Lettelser for Landbrugs- produkter, f. Ex. til de Lettelser, der gives Skibsfarten ved denne Toldlov; thi de ville indirekte komme Landbruget tilgode. Men det er dog ikke det væsentligste Diemed der- med og kan heller ikke være det, efter som det kun vil ste i et indskrænket Maal. Disse Lettelser for Skibsfarten ville i højere Grad komme andre Interesser tilgode end Land- bruget, skjøndt de ogsaa ville komme Land- bruget tilgode. Fremdeles nævnte den høit- ærede Minister Lettelserne i Told paa Ager- dyrkningsredskaber, Maskiner og deslige. I saa Henseende slutter Flertallet sig fuld- kommen til Regjeringens og Landstingets Bestræbelser og foreslaar endog at gaa endnu videre, end de ere gaaede. Vi have blandt Andet foreslaaet Ophævelse af Told paa Tømmer og Træ, hvilket vil være til Gavn for Landbruget, dels direkte, dels indirekte, forsaavidt det derved bliver muligt at ned- sætte Tolden paa alle mulige Trævarer. Fremdeles vil der under „ubenævnte Varer“ udtrykkelig findes anført lavere Told for Agerdyrkningsredskaber og Maskiner. Men hvad jeg særlig vil advare imod, er, at man ved sine Ønsker om at fremme Agerbruget kommer til at begunstige de stærke Fordringer om Beskyttelse, som for Tiden reises fra Industriens Side, thi det er min fulde Over- bevisning, at Landbruget vil komme til at

betale dobbelt og mangedobbelt de mulige Fordele, det saaledes kunde opnaa. Naar nu den høitærede Minister i sine finantssielle Betragtninger ophyste, at vi have et Kasse- oversfusd af omtrent $3\frac{1}{2}$ Million Kroner, som i det Væsentlige vilde bortfalde, dersom Flertallets Forslag blev vedtaget, dersom altsaa Toldindtægterne bleve nedsatte med Krigsfattens Beløb, saa er det fuldkommen rigtigt, at der er et saadant Kasseoversfusd. Men for det Første er det ikke Formuefrem- gangen i Almindelighed, som vilde blive for- ringet, og for det Andet horte vi jo, at den høitærede Minister fra Formuefremgangen, som han efter et Gjennemsnit af de sidste 8 Aars Regnskaber anslog til $4\frac{3}{4}$ Millioner aarlig, undtog Jernbanerne, der vel ikke kunne ansættes til deres fulde Værdi, naar de betrag- tes som Formuesgjensstande, men som dog maa anslaas til nogen Værdi. Jeg tror i det Hele at udtale mig om disse Spørgsmaal i væ- sentlig Overensstemmelse med Flertallet i denne Sal, naar jeg siger, at der ikke er Aarsag til at bevare et Beløb af $3\frac{1}{2}$ Million Kr. i Statsindtægt ud over, hvad man har Brug for som Kasseoversfusd, og at holde det; man nu har som rent Kasseoversfusd, disponibelt til fremtidige Udgifter, selv om derved for- staaes saadanne Udgifter, som man maaste kunde ønske, og som der maaste kunde opnaas Enighed om. Vi maa derved ikke se hen til Kasseoversfusdet alene, men ogsaa se hen til Formuefremgangen. De Udgifter, der kan blive Tale om at afholde af Statskassen, behøve ikke at afholdes af Kasseoversfusdet. Det er for en fornuftig Statshusholdning fuldkommen tilstrækkeligt, at man sørger for, at den aarlige Formuefremgang opveier de Udgifter, som paa den Maade paadrages, og efter Ministerens Beregning vil man have et Beløb af omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Kr. og, regnes Jernbanerne med, et endnu større Beløb, lad mig sige nogle Millioner Kr. tilovers til saadanne uforudsete Diemed. Med andre Ord, ved at tage Krigsfattens Beløb fra Statsindtægterne borttage vi ikke det, som der kan være Tale om at anvende til fremtidige Udgifter. Det er heller ikke engang fornødent, vil jeg tilføje, at vedblive f. Ex. at afholde Udgifterne til Jernbaneanlæg og andre lig- nende Udgifter af de løbende Statsindtægter; Diemed af den Natur, som direkte eller in- direkte forrente sig for Nationen, vil det være fuldkommen forvarligt ganske eller tildeels efter Omstændighederne at afholde ved Laan. Des- uden vil jeg gjøre opmærksom paa, at der i Betænkningen er fremhævet, hvorledes man tør gjøre Regning paa, at Toldindtægterne ville vedblive at stige, baade efter den hidtil havde Erfaring om deres regelmæssige Stig-